

Misjoniteated

Nr. 10

Talinnas, 1933

12. aastakäik

Hoolsamaid loitustänu-töö tegijaid Eestis.

Divaalides üleval, vasakult paremale: Joh. Eller, Narvast ja O. Pedraudze, Tartust.

All: K. Luugas, Lellest ja A. Protin, Tartust.

Keskmine rida ülevalt alla: A. Lõhmus, Pärnust, M. Habermann ja E. Tomson Tallinnast.

Meie töö kannab vilja.

L. S. Christian.

Me oleme parajasti pikast Aafrika reisist tagasi jõudnud. Me olime Ugandas, Etiopias ja mujal, ja külastasime kõiki meie euroopalikke misjonijaamu, pääle selle veel palju kogudusi, koole ja kliinikuid. Ka nägime Kendu hospitali Victoria järve läheduses ja uut keisri poolt meile antud hospitali Uddis Nhabas. Me võtsime osa aastapeakoosolekust ja saime kogu juure hulga Aafrika jutlustajate, õpetajate ja kolportööridega. Wend Carey näitas meile trüükoda, kus me trükkime kirjandust seitsmes keeles. Meile läks see suur töö Aafrikas väga südamesse. Ja meid rõõmustas näha misjonäride julgust, Aafrika kristlaste tulidust ja püha elu ja ka Sumala töö kiiret edu.

Meie misjonitöö Aafrikas on hääd juhid. See on õige laialdaselt muutunud. Sõjast jaadid ja eriti viimase nelja aasta kestel on palju korda jaadetud. Singamispäevakool näitab praegu 15743 liiget. Meist on juba ristitud 6443 ja ristitavate klassis on 2892. Meil on 9 misjonikooli 356 õpilasega ja 4 tütarlastekooli 115 õpilasega. Teisi koole on 231, milles õpib 9311 õpilast. Kristliku töö jaoks on ametis 56 inimest ja need on 1932. a. jooksul abi annud 56.292 korda. Desjie hospitalis üksi andis dr. Burmal aruande üle 17.000 abiandmise korra.

Uga need rõõmustavad arvud ei näita veel kõige pääle, mis jääb jünnib. Nad ei räägi midagi nende tööst, hädaohust ja armastusest, kes troopilises Aafrikas tegutsesid. Me nägime kaks uut misjonikärbast, leinajad wanemad on sinna hiljuti matnud oma armsad. Djbouti hospitalis leidime ühe meie ustavaid misjonäre, kes kannatab raske haiguse all. Kolm teist peavad wiibima mõni aeg halwa terwise töttu kodumaal. Siiski laieneb misjonitöö ikka edasi ja sadandeid paganaid tuleb Jeejuse juurde. Kui meil oleks rohkem raha, võiksite rohkem hoolt kanda ennatohverdavate misjonäride eest. Uga me oleme sunnitud sel aastal kaks korda palku kärpima, mis juba nüüdki on väikesed. Me pidime ka umbes wiiskümmend Aafrika kooli sulgema. Edasi pidime oma misjonäridele teatama, et nad sel aastal võib-olla kaks kuud ei saa üldse palga.

Meie misjonirahad on sel raske ajal väga väheseks jäänud. 1932. aastal sai meie töö misjonipõldudel aidatud meie armsate õde-wendade loikustanutöö läbi. Me loodame, et nad sel aastal panewad kogu veel enam wõi vähemalt sama palju, ja me palume, et need, kes läinud aastal sellest osa ei võtnud, nüüd kaasa aitawad. Töö ei ole kerge. Wisaratega külvatakse seeme, aga loikamine saab olema igawene rõõm. On miljoneid inimesi Aafrikas, kel on igatsus ewangeeliumi järele. Sel

aastal on meie plaan alata tööd wiie uue paganliku juguharu keskel. Kristlased Aafrikas paluwad meid, meie õde-wendadele kodumaal ütelda südamlit tänu. Nad panewad tähele meie tööd ja palmetawad meie eest.

Sumalal on tuhat teed find aitamijeks!

M. Jurkewics.

Jällegi oleme ühe aasta elus olnud, on olnud terwist, tööd ja leiba, oleme ühe aasta olnud faitstud õnnetuse eest, üks aasta on võimalus olnud Sumalat tänada, ennat pargendada ja oma jõudu Sumala töö jaoks pühendada. Ja weelgi on meil eesõigus loikustanutöös tegutseda nende jaoks, kel pole terwist, puhtust, walgust, lootust, usku ja hingerahu.

Pijut enne loikustanutöö algust Kuuramaal, Vätiis, jäi üks õde raskesti haigeks ja oli juremas. Tal polnud enam lootust, et saab loikustanutöö aulijest võimalusest osa wõtta. Ometi andis ta selleks otstarbeks 300 tatti. Wiimast võimalust hindas ta kõige kõrgemalt. Kes võib teada, kas ka meile mitte pole tulnud wiimane võimalus, jee-pärast tahame seda hinnata ja rõõmuga minna loikustanutööle, et weel kord juurest ülemaailmjest hingepäästmisetööst osawõtu võimalust kasutada. Sumalal on tuhat teed find selles töös aitamijeks. „Ära kardada mitte, ja uskige Jakob, sina Israeli rahwas, ma aitan find, ütleb Jehoowa...“ (Jes. 41, 14.)

Sumala inglid valmistawad teed ette.

„Waata, ma läkitan oma ingli, ja tema peab mu palge eel teed valmistama.“

— Wend Lindsay kirjutab Noobstist:

Kui ma olin Nyhyttani kooli õpilastega loikustanutööl, läksin ma ühte majja, näitasin lehte ja palusin annet misjoni hääks. Daam näis olewat õige pahane selle üle, et möödunud aastal on temast mööda mindud. Ta ütles: „Sgal sügisel tuleb keegi Nyhyttanist, ja ma annan alati, aga möödunud aastal ei tulnud keegi.“ Ma ütlesin temale, et ta andku sel aastal kaks korda rohkem, kuna läinud aastal polnud võimalust misjoni toetada, ja ta tegigi seda hää meelega.

Keegi õde läks loikustanutööle oma tuttawate juure. Ta tuli ühe preili juure, kes parajasti töötas oma õhjanitöö kallal, et ülikooli astuda. Kui õde talle näitas loikustanutöö-lehte, wastas ta, et tal olewat just juurem loikustöö ja kogu huwi tulewat pöördma sellele tööle. Wiimaks andis ta siiski 1 lati ja palus, et õde paluks tema eest Sumalat, et ta juudaks eksami läbi teha, ja sel juhtumil kui ta saab

ülifooli vastu võetud, annaks ta veel 2 latti misjoni hääks. Mõne päeva pärast tuli seejama preili meie õe juure, andis talle 2 latti ja jutustas, kui hästi temal läinud ja ta ülifooli vastu võetud.

— Üks õde jutustas, et ta töötas õõ läbi laupäeva õhtust pühapäeva hommikuni, et pühapäeval saaks lõikustänu tööle minna. Suur oli tema rõõm, kui esimene daam, keda ta leidis, teda vastu võttis öeldes: „Ma ootasin juba teid, proua Speer. Ma mõltsin, te olete mind jät aastal hoopis unustanud.“

— Ühel õel jäi üks lõikustänu-leht järele ja tõi selle misjonihoolikajale tagasi. Aga tal hakkas pärast kahju, et ta nõnda talitanud ja võttis lehe jälle tagasi. Koju minnes sai ta kofku tuttawatega Tallinnast. Kirjeldamise ja pakkumise pääle daam võttis lehe ja tõi Tallinna kaasa. Selle läbielu järele õde langes põlvili, tänas Jumalat ja töötas ilalgi enam lehti tagasi tuua.

— Wend Staltman Niist jutustas, et ta lõikustänu tööle ühes kohas kohanud nutvat tütarlast ja wana emakest. Ta küsinud, miks tütarlaps nutab.“ Ta vastas, et ema on surunud. Wend S. ei teadnud, mis ta peaks tegema, aga siiski rääkis oma tulemise otstarbe. Kui emake seda kuulis, ütles ta, et kadunud on pannud just 2 latti walmis lõikustänu töö hääks. Nii walmistawad Jumala inglid teed ette ka kõige waesemas hütis.

Kes Jehoowa pääle loodawad,
Jaawad uut rammu.

„Kes Jehoowat ootawad, need saawad uut rammu ja lähewad üles tiibadega kui kottad; nad jooksewad ja ei tüdi mitte ära, nemad käiwad ja ei wäsi mitte ära.“ Jes. 40, 31.

— Sa, Jumal juhü, aitab ja kaitseb. Mõni päew tagasi olin minemas oma isikliste talituste pärast üheksa kilomeetrit kaugese, kusjuures pidin maha istuma ja puhkama, sest ei jaksanud enam edasi minna. Aga kui ma lõikustänu tööle olin käinud vähemalt kakskümmend kilomeetrit, ei tunnud ma mingit wäsimust. Sebins, Talsenist.

— Jumal kaitseb ka investeldawal kombel tige date koerte eest, nad tulewad neile vastu kui arm- saile tuttawale, nii et isegi koerte omanikud neid imestanult waatawad. Sed S. ja D., kes koeri kartsid, olid sattunud ketikoerale päris ligi, kes neid oleks wõinud hammustada. Aga tänu Jumalale, et ta oma ingli abil õe D.-l lasknud wihmawarju koera hambaisse torgata ja neid nõnda kaitstud. (Talsenist.)

— Üks wend Warsawist, kes oma mõlemad jalad kaotanud, võttis, kui tuli üleskutse lõikustänu tööga alata, oma osa lõikustänu-lehti ja lühikese aja jookjul saawutas oma eesmärgi.

— Walgas oli ühel 60-aastasel õel jalg haige, nii et ta ei saanud käia. Ta rääkis sellest misjoni-

kapi pidajale, kes talle vastas, et see on jaatana töö, lõikustänu tööde takistada. Õde mõlles kurjal end mitte takistada lasta ja läks wälja. Mida enam tal jalg walutas, seda enam ta käis. Sa ta saawutas oma eesmärgi ja ühtlasi oli ka tema jalg terve. Jumal tasub ära, kui me tema pääle loodame.

— Üks wend, 67 aastat wana, Skandinawia unionist, kes kehaliselt üsna nõrk, oli õfustanud koguda küllaldase summa (Dr. 460), et üht päris- maalast õpetajat ja kaheksa õpilast aasta läbi ülal pidada. Tema sünnipäew oli 14 päew pärast lõikustänu töö algust. Ta tahtis häämeelega seda raha anda sünnipäewa-annetena. Ühes wabrikulinnaosas hakkas ta oma lõikustänu-lehti müüma ja kui tuli tema sünnipäew, oli tal eesmärk juba saamutatud. Aga ta ei jätanud tööd järele waid tegi otjuseks koguda 500 krooni.

Jumala kaitse lõikustänu-
töös.

„Kuulge mind, kes te õigust tunnete, oh rahmas, kelle südames on mu kõhuõpetus; ärge kartke inimeste laimamist ja ärge ehmatage nende teotamiste pärast! Sest kui peab neid ära jõoma kui riide ja hõõted peawad neid ära jõoma kui willa; aga minu õigus jääb igawesti ja mu õnnistus põlwest põlweni.“ Jes. 51, 7. 8.

— Poolast: Raks meie õde läks ühte külla lõikustänu-lehti müüma. Neil oli hää edu. Õhtul märkas aga üks naine, et need on adventisti ajakirjad ja seepärast jooksis tänavale ja karjus nii kõwasti kui huntis: „Ketserid on külas. Tooge kaitad ja pekste neid!“ Mehed ja naised, noored ja wanad tulid kofku, et meie õdesid läbi peksta. Mis nendega oleks siindinud, kui nad ei oleks saanud end ühte keldrisse ära peita kummi märatsew rahwahulk laiali läinud, ei tea meie. — Me oleme Jumalale tänulikud, et ta on teinud oma rahwa nii tahhlikuks hoolimata wihaseft wastuseisimiseft tema jaoks töötama.

Jumala imeline juhtimine
lõikustänu töös.

„Mis peame meie nüüd sinna juure ütlema? Dns Jumal meie poolt, kes wõib me vastu panna?“ Rom. 8, 31.

— Kuromaalst: Ma läksin ühte kauplusse, et midagi osta ja mul tuli maksta 7 latti. Ma andsin kümnese ja kaupmees andis mulle tagasi 7 latti. Koju tulles alles märkasin, et mulle liig palju tagasi antud. Ma hakkas järele mõtlema, kuidas see oli võimalik, et kaupmees eksis ja et ma seda kofe ei märganud. Ma nägin, et see ei olnud mitte juhtumine, waid Jumala juhtimine. Käinud aastal ma pakkusin samas kaupluses lõikustänu-lehte, kuid ei võetud, sest kaupluse omanik ise on juut. Sörg-

misel päeval läksin ma jälle kauplusse, et seda raha, mis ma ülemäära saanud, tagasi anda ja võtsin ühe lõikustänu-lehe kaasa. Kui ma seda kaupmehele seletasin ja raha tagasi andsin, oli ta väga üllatatud. Ma pakkusin talle lõikustänu-lehte, mida ta rõõntuga vastu võttis ja küsis, kas mul pole kedagi adventisti soovitada, sest ta vajawat ustawat ja usaldatavat teenijannat.

— Leodust: Üks meie õde, kes oli ühe juudi perekonna juures teenimas, müüis oma peremehele lõikustänu-lehe. Mõned päevad hiljem tulid neile külalised Riiaist. Väike tütar näitas külalistele imeilusat värvilist ajakirja ja palus, et ka nemad annaks raha mustade jaoks Aafrikas. Kui nad olid lehe läbi maadanud, avaldasid nad soovi, mõned numbrid kaasa võtta. Väike tüdruk jooksis siis meie õe juure ja ütles: „Anna mulle veel üks lehte Seesusest!“ Meie õde andis viis lehte ja jai nende eest 25 litti.

— Üks vanem õde rääkis järgmist: Kui ma kuulsin, et lõikustänu-töö varsti pääle algab, otjustasin ma mitte oodata jenni kui lõik nooremad on juba alanud, siis ei oleks ma nendega ühes jõudnud. Ma palusin misjonihingude eestseisjat, et ta annaks mulle juba üks nädal varem katseid lõikustänu-lehte. Ma palvetasin, et Jumal mind aitaks saada ühte latti iga lehe eest. Ma nägin und lõikustänu-tööst, ja kui ma lugesin salmi hommiiku-valvest, jain ma sääraste julguse, et juba hommikul kell 8 algasin lõikustänu-töö. Ma olin rõõmus, et mu mees ei olnud kodus, ta nimelt ei näe seda häameelega kui ma teen misjonitööd. Öhtul kell 6 olin ma kõik oma lehed ära müünud ja nende eest saanud 14 latti. Jumal kuulis mu palvet ja andis mulle 12 asemel 14 latti.

Püümus saada palga.

— Tähelepanu kirjutab õde Sproge: Täna asusime kaugemale reisile lootes oma saetud eesmärki saavutada. Pühapäeval 21. septembril õige vara me sõitsime wanriga umbes 15 klm. kaugemale lõikustänu-tööle. Kui me olime 10 klm. sõitnud, astusime mina ja üks teine õde maha, sest siin algas meie piirkond. Meie kutsar hüüdis meile veel järele: „Töötage siis ka hoolega ja ärge laiselge!“ Seda järelehüüet ma ei saanud unustada, ka siis mitte, kui vihma alla woolas ja väikesed kummiringad näisid kõlbmatud olevat edasiminemiseks. Soolimata jobimatust olukorrast oli töö siiski imesteldav edu. Kui ma ühes talus peremehele rääkisin oma tulemise põhjust, avas perenaine uste ja ütles: „Miks te siis seisate väljas!“ Mul oli tunne nagu perenaine tahaks meid ja peremeest läbi sõimata, aga tuli nii välja, et tema süda oli jõe selle õnnistusrikka töö vastu. Ta ei annud mitte üksnes ühte latti, vaid hoolitses ka selle eest, et meie ülejäänud lehed ei saaks märjaks. Töö lõpul

ma tahtsin ühest majast mööda minna, aga õde R. ütles: „Ei, siia majja peame ka veel sisse minema!“ Ojutus nõnda, et see oli Issanda tahtmine, et me seda maja külastasime. Meile juhutati jälle teed, võisime sinna jätta kirjandust ja meid kinnitati ka kehakiselt.

Õde S., kes igas majas küsis sulle osta, ei tunnud enam külma niiskeis sukkades, näis, nagu oleks ta seda täiesti unustanud ja ta rõõmutseb ainult tagajärjerikka töö üle. See rõõm on ainult kaduv pilt sellest rõõmusest, mida me siis saame, kui me Siionisse jõuame.

— Üks meie õde Schlesia liidus tuli lõikustänu-kirjandusega ühte majja, kus talle karmilt ära öeldi. Ta jättas oma tööd, aga tal polnud sel päeval tagajärke. Järgmisel päeval keegi floppis tema uksle, ja kui ta avas, seisid ta ees see proua, kes temaga eelmisel päeval nii pahasti läitus. Ta rääkis meie õele, et siidametunnistus ei ole annud temale mingit rahu ja üks hääl on talle kordumalt ütelnud, ta peab minema ja seda hääks tegema ja midagi andma misjoni hääks. Ta tõi ka ande ja nimelt kolme päeva palga. Lõesti Issand juhib inimeste siidameid.

Lõikustänu-lehed võidavad hingil

— Poolast: Mees nägi restoraanis laual lõikustänu-lehte. Pärast läbi vaatamist palus ta restoraani omanikku, et ta lubaks selle lehe temale. Puna omanikul polnud huvi usuliste asjade jaoks, andis ta selle lehe temale. Varsti müüdi temale juurnädala ajakiri, mis teda selleks mõjutas, et väljaandjale kirjutada ja rohkem kirjandust ja selgust paluda. Tema aadress saadeti wend Schilbergile ja müüdi tunnendad jälle rõõmu tõe pärast 18 hinge.

Lõikustänu-töö tagajärjed kirjanduselevitamises ja annetekogumises misjonile on Sumala imetöö. Mis meile paistab võimatu, on Sumala juures võimalik.

— G. J. Schubert, Reif-Euroopa divisjoni eimees kirjutab: Mitte kaua tagasi tuli meie juure ühe usuhingude esindaja, et küsida, kuidas meil on võimalik sel raske ajal wahendeid koguda ja misjonitööd edendada. See esindaja seletas, et tema organisatsiooni siht ei ole meilt raha saada, aga et nad on tähele pannud milliste suurte tagajärgedega adventistid wahendeid koguvad häätegevaks otstarbeks ja oma misjonitööd teevad, soovib ta meilt selles suhtes mõningaid nõuandeid. Kui need inimesed sel majanduslikult raske ajal tulewad j. p. adventistide büroosse, et nõu küsida, siis võime endale kujutella Sumala rahva hääd seisukohta maailmas.

— „Ja mis pean mina veel ütlema? Sest mul puuduks aeg, kui ma peaksin jutustama Riideonist ja Parakist ja Samsonist ja Schwast ja Laawetist ja Samuelist ja teistest prohvetitest, kes usu läbi on kuningriigid ära võitnud, õigust teinud, töötused

fätte saanud, lõukoerte suud kinni pannud, tule wäe ära kustutanud, mõõgatera eest ära peasenud, nõdurusest rammu saanud, wägewaks saanud sõjas...“ Ebr. 11, 32—34.

Lõikustänu töö on Jumala töö, et maailma hoia- tada et Kristus pea tuleb, ja wahendeid koguda Jumala töö lõpetamiseks. Seejärelst kui ja teed seda tööd, siis oota Jumalalt imet. Jumala kõrw on walmis kuulama ja tema käsi ei ole liig lühike aitamiseks. Tee palju Jumalale ja oota palju Jumalalt.

Jumalal on tuhat teed sind aitamiseks!

Kuidas misjonitööst õiget aruannet anda.

Kõigile pole misjonitööst aruandmine selge. Puudub järjekindlus. Tuleb ette wääratusi. Näiteks on antud aruanne, milles iga triikirea kohale tõmmatud arwu ühe tulp ka tööliigituse pealkirja kohale, kuhu arwu üldse ei peaks tulema. Asjaosaline ei ole muudugi tahtnud teha paha nalja, waid ta on teinud seda puhtjüdamlikult, teades et mõne nädala jookkul on ühte ja teist teinud ja kriipsutas tähelepanematult ühtesid. See mitte õieti mäletamise wigaga on wäga üldine. Ühed julgewad umbkaudsele arwu panna, teised mitte. Wiimased wabandawad: Ma ei tea, mis ma olen teinud; mul ei ole aruannet anda; mis ma siis ikka olen ära teinud; mis minu st tegijat on; ah, see wäike asi, mis ma sellest ikka aru annan, ja aruan- net ei antagi. Teised arwawad: Milleks seda, kel- lele seda tarwis; kas see tasub waewa; mis ma en- nast õige näitan, ja ei anna ka aruannet, waheta- des ära misjonitööst aruandmise annetuste sum- made ülesandmisega, mis on hoopis eri otstarbeks.

Aruandmisel on suur tähendus. Aruandmine on tugi meie tööle. See iseloomustab waimuliku elu tasapinda ning näitab, kus on nõrgad kohad ja abi tarwis. Iga aruandja liige võib juba mõõta selleks iseoma waimuliku elu tublidust ja kui palju tal on kaalduwust hinnata misjonitöö võimalusi. Kui ei panda rõhku aruandmisele, siis puudub ka siisem ühendus tööga. Kui aruandmist filmas peeta- takse, siis on ka tegelik misjonitöö põhimõttelisem. Aruandmine kihutab teisi heategudele nagu seda ka apostel käseb: „Kõikipidi näita ennast üles hea- tegude märgiks.“ Tiitus 2, 7.

Selleks, et õiget aruannet anda, peab teadma, millest tarwis aruannet anda. See ala tuleb en- dale selgeks teha. Kõigepealt uuri misjonitöö aru- ande täitelehete, et saada teadlikuks, mis seal nõu- tud. Täitelehe tagaküljel on nõudmised märkus- tega ära seletatud ja nendest on tarwis põhjalikku arusaamist.

Siin püüame nõutawaid punkte lähemalt sel- gitada.

Mis tähendawad piiblitunnid? — Piiblitund on pühakirja seletamine. Iga adventist teeb seda, et ta omas kodus või mujal nendega, kes tõe ei tunne, seltsis uurib piiblit, neile seletab tõepunkte ja wastab nende küsimustele. Kui mitu korda kui seda on tehtud, nii palju piiblitunde on peetud. Piiblitund on ka see, kui kõne peetakse suuremale hulgale kas koguduses või mujal kogunemiskohas, haigemajas jne.

Mis on misjonikäigud? — Misjonikäigu mõte on misjoni otstarbel külastamine, kas kedagi ules otsida, waatamas käia, ihulist või hingelist abi wiia, olgu külastatav isik kas usunõrk koguduseliige, tõest huwitatud wõõras või ükskõik kes haige. Kui külastate kedagi, et hingelist abi wiia, siis on see misjonikäik ja sellest tuleb ühe misjonikäiguna aru anda. Kui misjonikäik on võimaldanud ar- mastustööd, siis tuleb aru anda ühest misjonikäi- gust ja kui mitu isikut aidatud, kui mitu haiget ra- witud ja kui palju riideid antud. Kui misjonikäik on kirjanduse lewitamiseks, siis aru anda ühest mis- jonikäigust ja lewitatud kirjanduse arwudest.

Kui te olete kutsunud kedagi koosolekule ja ta on ka teie kutsel tulnud, siis tuleb sellest ühe isi- kuna aru anda, on neid tulejaid rohkem, siis nii- paljude isikute arw.

Kirjandusetööst anname aruande müüdüd, lae- natud ja kingitud kirjanduse arwude kohta.

Kirju wahetatud tähendab — misjonikirju saadetud.

Lõikustänu- ja suurnädalatöö ajal toimub nä- daline misjonitööst aruandmine harilikul wiisil. Iga liige täidab aruandelehe ise ja see aruanne sisaldab kõik tehtud tööd, nii piiblitunnid, misjoni- käigud, kristlikud armastustööd ja kirjandusetööd kaasa arvatud lõikus- või suurnädala-töö. Peale selle aga annab ta oma grupi juhile suusõnaliselt eraldi teada oma suurnädala- või lõikustänu-töö tulemuse.

Aruanne tuleb anda iga nädala kohta hinga- mispäewal h.-p.-koolis. Järjekindla ja õige aru- ande andmine nõuab tehtud töö uleskirjutamist igapäew. Seda on kõige parem teha „Sõnniku- walwes“ leiduwasse tabelisse, ja sealt kirjutada ree- del või hingamispäewal aruanne välja.

On hea, kui h.-p.-kooli klassid kujutawad eneses misjonigruppisid ja klassi õpetajad on nende juhid. Tema peal lasub osa misjonitöö korralduse kohus- tust, eriti nädalise aruande kogumine. Aruande- kogumist ei peaks ühelgi hingamispäewal wahela- jätma. Aruandmise korraldamiseks wõetagu tin- gimata 5 minutit aega, see on h.-p.-kooli lõpul esi- mese ja teise märgukella wahel. Klassis peaks kõi- gi liikmetega seltsis uurima täitelehe nõudmisi ja harutama aruandmises ettetulewaid küsimusi.

Kui aruandmist kõijelt wõetakse, siis saab ka õi- get aruannet anda.

Teateid piiblikursufelt Tallinnas.

„Vaata, mis hea ja lõbus on see, et vennad ka ühes elavad. Nõnda kui hea õli, pea peal, mis maha jookseb habeme sisse, Maroni habeme sisse, mis ulatab tema pealmistele riiete palistusesse, kui Emori kaste, mis maha langeb Siioni mägede peale; sest seal on Jehova töötanud anda õnne ja elu igaveseks ajaks.“ Saul 133.

Selles laulus väljendatud põhimõtteid võisime isiklikult läbielada tööliste kursusel, mis peeti 24. kuni 30. augustini sel aastal.

On tõesti armas kui töölistel-vennadel võimalus esineb ühes koos viibida ja mõtteid vahetada. Igal töölisel tuleb kogu aasta jookkul „Sevõesuse metsalistega“ võidelda ja jeda pea alati iikki olles. Ka elu ehitab meile igal päeval uusi küsimusi ja probleeme, milliste ees jägedasti nõutult seisame. Sääal on ühine läbirääkimine ja kindel seijukooha võtmise hädavajalik.

Kuigi ewangeeliumi siisu on muutmata ja igawene, ometi muutub aegade kestel selle wäline vorm ühes waadete ja mõistete muutmisega inimkonnas. Et ewangeeliumit tagajärjerikkalt rahwale ehitada, peame jeda ajakohaselt käsitada mõistma. See liihidane kursus rahuldab teatawal mää-

G. P. U. Koguduste Gesti Liidu teise weerandi misjonitöö aruanne 1933.

Kogudused ja grupid	Liikmeid	Uruanõijaid	Piiblitunde	Misjonitöö	Koosolekute toodud	Siilitete abi antud	Paigetarvitust	Riideid antud	Traffaate lewitatud	Raamatuid lewitatud	Sehtit lewitatud	Kirju kirjutatud	Liikmele looetanõid lehte
1. Tapa	22	17	105	117	106	90	26	1	165	7	340	24	15
2. Põhkeri	5	4	—	—	—	—	—	—	—	2	75	—	15
3. Uija	7	5	25	40	25	—	—	—	6	8	75	—	11
4. Määri	10	9	52	33	37	18	6	—	58	10	87	2	9
5. Antsla	22	4	—	1	—	—	—	—	—	25	148	—	7
6. Jõhwi	14	5	51	20	19	5	2	3	22	3	97	7	7
7. Liidu noorte osat.	14	7	165	119	58	54	34	3	75	20	101	42	7
8. Selle	21	28	88	144	10	41	12	1	25	20	150	1	7
9. Wana-Kuuste	16	12	50	32	4	113	—	—	2	3	96	—	6
10. Otepää	25	14	41	54	38	1	8	—	73	13	122	1	5
11. Uueküla	4	5	7	15	2	19	—	—	—	—	18	1	5
12. Kullamaa	16	8	34	51	13	2	19	—	4	8	64	—	4
13. Tartu	270	148	1020	686	261	866	212	41	287	147	1113	35	4
14. Põhkeri	5	4	7	9	2	4	12	—	—	4	15	1	3
15. Pärnu	73	35	82	96	43	182	9	3	9	42	192	11	3
16. Rõõvere	72	32	70	71	115	39	24	4	25	4	193	3	3
17. Tallinna I	190	95	246	244	117	281	59	13	216	50	541	15	3
18. Tallinna II	203	87	310	230	124	185	56	27	296	82	539	45	3
19. Haapsalu	28	12	102	116	15	14	2	—	12	13	50	12	2
20. Jõgeva	34	20	57	38	54	38	20	10	15	15	72	4	2
21. Kästre	20	9	84	168	39	19	18	2	20	9	32	4	2
22. Käru	10	5	100	28	—	—	—	—	—	—	20	1	2
23. Narwa	120	61	273	199	143	167	79	20	29	29	256	20	2
24. Paabremaa	13	11	104	25	4	29	40	—	3	7	27	3	2
25. Suure-Jaani	18	7	110	102	19	20	12	5	17	11	36	2	2
26. Wõõvere	7	4	2	8	12	1	—	1	12	—	5	—	1
27. Kärdla	13	8	6	16	10	—	—	—	—	—	15	—	1
28. Põltsamaa	46	18	89	66	16	131	13	2	2	8	46	—	1
29. Rummu	15	12	42	26	47	23	82	3	7	13	21	8	1
30. Sõrve	9	3	—	—	—	2	1	—	—	—	12	—	1
31. Türi	35	20	197	137	38	125	7	7	83	61	45	6	1
32. Viljandi	34	19	120	63	53	12	7	3	11	2	37	3	1
33. Tallinna III	47	15	23	74	26	20	14	—	10	5	58	4	1
34. Tõrwa	15	9	—	10	5	2	—	—	—	3	10	—	0,7
35. Karja	17	6	6	45	38	3	—	—	—	—	9	1	0,5
36. Nõmme	33	14	33	10	11	1	—	—	—	3	17	1	0,5
37. Põhkeri	55	17	28	3	4	15	4	1	—	1	12	—	0,2
38. Emmaeste	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
39. Kurefaare	53	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
40. Walga	44	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
41. Wõru	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	1689	789	3729	3146	1580	2522	778	150	1520	649	4746	258	3

ral eelnimetatud vajadusi ja jüwendas meis ajako-
hase töe tundmist.

Wäliswendadest teenisid meid S. S. Strahle ja
S. L. Rudy. Ka wend R. Kose aitas kursuste ül-
diseks eduks tublisti kaasa, kuigi ta ei wõinud kogu
kursuse aega meie keskel olla. Sohalikud töölised,
iibes Ed. Mey'ga esirinnas, tegid ka oma parimat
ja üldiste jõupingutuste tagajärg oli kõigiti rõõ-
mustaw. Mitmed meist awaldasid oma häädmeelt
jaadud õpetuste üle.

Kuid ka isemisele hingeelule mõjus kursus ülles-

ehitawalt. Meid ühendab meie töös ainult Jumala
armastus ja tõde. Et wõikime selles täiendada ja
eesmistelt elawaks jääda, selleks peame alati üks-
teist ülesõhutama. Wastastikku kogemuste jutus-
tamine ja mõttevahetus mõjub siin juurel määral.
See selgus iseäranis kursuseaegsel hingamispäewa
üldkoosolekul, kus mitmel jutlustajal võimalus oli
oma läbielu jutustada ja weenumust väljendada.
Koguduse liikmed kuulafid püsarjilmil jutlustajate
kogemusi ja elasid kuuldot jüdamlikult kaasa.

Kõikides jüwenes tunne, et wõrkume waimuli-

G. P. A. K. Eesti Liidu Hingamispäewa-fooli II weerandi aruanne 1933.

Hingamispäewa-foolid	Litmeid	Reformijelt oja- toõijaid	Olatoõijate protsent	Sünnipäewa anded	Wõhendusfondi anded	12. hingamispäewa päewa anded	13. hingamispäewa päewa anded	Kõik anded toftu
1. Uõja	10	12	120%	—	—	3,84	50	4,34
2. Emmaste	5	6	120%	—	—	80	20	1,00
3. Põltsamaa	49	59	120%	—	—	17,40	6,25	23,65
4. Uueküla	6	7	117%	—	Aruanne puudub	—	—	—
5. Karja	16	18	113%	—	—	7,78	1,39	9,17
6. Määri	16	18	113%	—	—	6,83	3,10	9,93
7. Jõhwi	18	20	111%	—	—	15,23	3,74	18,97
8. Tapa	24	26	108%	1,00	—	23,24	6,30	30,54
9. Ulatvere	7	7	100%	—	—	4,90	1,10	6,00
10. Kärdla	10	10	100%	—	—	2,96	0,54	3,50
11. Lelle	33	33	100%	1,00	0,37	25,02	3,06	29,45
12. Narwa	111	111	100%	—	—	81,75	9,81	91,76
13. Pitarvere	7	7	100%	—	—	1,10	1,94	3,04
14. Nummu	15	15	100%	—	Aruanne puudub	—	—	—
15. Tõrwa	26	26	100%	—	—	—	—	—
16. Türi	25	24	96%	—	—	17,79	2,20	19,99
17. Walga	50	48	96%	—	Aruanne puudub	—	—	—
18. Eudu oja	21	19	95%	—	—	—	—	—
19. Paadremaa	16	15	94%	—	—	8,71	1,63	10,34
20. Tallinna III	49	46	94%	—	—	61,75	13,71	75,46
21. Põide	60	56	93%	—	—	23,41	2,96	26,37
22. Käru	11	10	91%	1,00	—	5,84	1,69	8,53
23. Tallinna II	201	180	90%	2,10	—	202,63	36,25	240,8
24. Nõmme	55	49	89%	—	Aruanne puudub	—	—	—
25. Petseri	7	6	86%	—	—	2,94	0,43	3,37
26. Haapsalu	26	22	85%	—	—	15,27	1,15	16,42
27. Tallinna I	181	153	85%	7,83	—	198,15	35,64	249,45
28. Kurelaare	42	35	83%	—	Aruanne puudub	—	—	—
29. Pärnu	100	83	83%	—	—	40,48	5,77	46,25
30. Kallvere	59	49	83%	—	—	58,83	9,70	68,53
31. Suure-Jaani	18	15	83%	—	—	11,16	1,48	12,64
32. Jõgewa	30	24	80%	—	Aruanne puudub	—	—	—
33. Kullamaa	21	16	76%	—	—	5,51	1,18	6,69
34. Kalsire	19	14	74%	—	—	7,23	1,56	8,79
35. Wiljandi	44	22	73%	—	—	15,37	1,70	17,07
36. Tartu	248	177	71%	16,03	—	195,52	47,48	259,03
37. Untsala	13	9	70%	—	—	10,28	0,95	11,23
38. Wana-Kuuste	16	11	69%	—	—	5,55	2,70	8,25
39. Wõru	30	20	67%	—	Aruanne puudub	—	—	—
40. Otepää	25	15	65%	—	—	11,21	6,69	11,90
41. Sõrwe	11	7	64%	—	—	0,33	0,10	0,43
42. Tartuastu	8	2	25%	—	Aruanne puudub	—	—	—
	1745	1512	87%	28,90	0,37	1088,81	206,90	1333,07

kult ühest tinnest, oleme ühe Sja lapsed, ruttame ühise eesmärgi poole ja kohtame võitlustes ühejuguaste raskustega. Meile töötatakse aga ka kõigile ühejuguast abi ja võitluses võitu.

Peagi möödusid need armsad päevad ja kõik osavõtjad ruttasid jälle oma wahipostile kätt waimulikkude pimedust, mille häwitaw jõud iga päewaga kasvab. Kurjustel antud õpetused ja wastuwõetud otjused olgu meile uueks tõusejõuks meie tegevuses.

Üks rõõmustawamaid otjuseid oli nelja noore piiblitöölise ametisse määramine, nimelt wennad A. Tuule, W. Kärmas, E. Trusmann ja J. Noh. Kuigi praegune ebaharilik olukord maailmas eraldi aineliselt rõhub, otjustasid wennad siiski tööliste armu suurendada. Loodame, et kõik koguduse liikmed selle üle rõõmustawad ja selleks omalt poolt kaasa aitawad, et noored töölistes ainelisest raskusest hoolimata tööle wõiksid jääda.

Matt Wiitnale.

3. juunil j. a. algas Wiitnal Lõuna-Eesti noorte laager-koosolek. Kogunemiskohaks oli Rõuge kirikust 5 km. kaugusel asetsew Baburissa talu. Mäni jala, sõideti hobusel, rattal, rongil ja jõuti enamuses kohale juba 2. juuni õhtul...

Oli juba loojunud päike kui möödusime muinasjutulisest Rõuge suurjärwest ja kirikust. Midaagi paisuwat asus rinda, silmitsedes seda hämarikku uppumat kuud kaisutawat järwelaiku oma tumeda metsjaga tagakaldal ja madalaks lõigatud pajudepärjaga siinpool. Pikk walgete tulpade rida jaatis meid mäele, kus roheliste puude kohina kessel mõnules walge kogukas kirik. See oli nagu tee Jeruusalemma, nagu püüdmine üles kõrgele, kõrgele, kust paistab ära kõik läidud teekonna ilu ja raskus. Kui kirikust mööda olime, algas sihtkoha otjing. Magati juba taludes, jeepärast pidime jega ma mitme und. Oli jõudnud juba „juweöö hämaram tund“, kui tabas meid waletel w. Kordemets, kelle tundmine äsja Misjoniteateis ilmunud üleswõtte järele. Ta oli kuulnud wanfri häält ja uskunud, et sellega sõidetakse neile, ning jooksnud kuni ½ km. üle nurmede meile wastu. Sõites murule tundus kõik kodusena. Meie wõhivõõrad inimesed teretasime kui tutawad. Kordus jälle see suur ime, kus meie ühine usk teeb meid nii tutawaks, kuna tihti ühine päritolu, ühised kogemused ja minewik külmaks ja wõõraks jätab...

Pärast lühikest puhkust oli jõudnud hommik. Hommikune koosolemine — hingamispäewa-kool wäikeses, madalas toakeses oli kodune ja armas. Enne lõunat läksime lähedal olewasse lepikusse, kus õ. Nikkar oli awastanud päikesepaistelise ja tuulewarjulise koha. Laulime sääl palju laule ja lahendasime piibli keerdküsimusi. Shtupoolik ku-

lus omawaheliseks, humitawaks koosolekuks, millest selgus, et peaks rohkem peetama koosolekuid oma noortele, üteldama ka neile midagi, mida nad wäga wajawad, kuna jenini on enamikus kõneldud ainult wõõrastele. Päike loojenes punades, jättes läänetaewale õrnroosad warjud, mis aias kasvawa suure kase rippuwate okste tagapõhjuna harmoonilise wärwingu moodustasid. Päewane tuul oli waibunud ja tundus soem. Laulime õuel kiituslaule meie Jumalale, kes meile annud ühised põhimõtted, mille kaudu wõisime moodustada jelle seltskonna, mis on parem, lõbusam ja ühemeelilisem, kui kõik teised wäljaspool meie noori.

Õhtusel juunistepühäl pärast hommikueinet oli meil eeskawas minna Munamäele, mille ligidal järwes pidi ristitama ka meie kolm noort.

Mööda teerada ja põllupeenraid läksime 5—6 km. kaugusel asetsewale Munamäele. Õlm oli ilus ja hele ja ka loodus wõluw ümarate kingustega, metsjatukakeste ja sinijärwekestega. Munamägi oli uudiseks paljudele ning üldine arwustus ta kohta oli häa. Seal ruttasime järwe kaldale, mille mustjad lained mängesid soojade, heledate päikesekiirtega. Sääl ristiti meie noored. Oli tunne, nagu oleks taewas lahti tehtud ja Püha Waim oleks alla lastunud meie kõikide üle, ning üks hääl oleks öelnud: need on — mu armas poeg, mu armas tütar ja õde, kellest mul häameel on. „Sinu järel käia Issand, jüda igatseb müüd mul, Kuhu lähed tahan minna, Issand, Looja, jaada mind!“ — see oli meie soow neile.

Koguminekul peatusime weel Munamäel ning pärast wäikest puhkust kodus oli meil weel koosolek mil terwitati ka kogudusse astunud noori.

Reikmise püha hommikupoolal oli koosolek wõõrastele. Oli tulnud kokku küputäis kumis ebawäisakaid inimesi, kellele ometi meie kolm kõnelejat teadmatult wäga tabawalt kõnelesid. Pärast koosolekut jäid noored isekeskis kokku. Mitmed mõtjid lahkimiseks sõna, kandsid ette tabawaid ja ülesehitawaid mõtteid noortele, mis kõikide jüdameid kokku sulatas ring me kõime kõik taewase Sjale ühise tänupalwe selle aulise kooswiibimise eest. Wäiksem oja ühes pererahwaga jaatis meid kuni lähema kõrgustikuni, kus weel kord üksteisele kätt suruti ja jaatjad kaua meile taskurättidega järele lehwitasid. Omalt poolt tänasime neid wiimaste lauluhelidega.

Pärast õist puhkust oli mitme soow weel jöita 15 km. edasi lõuna poole, mis aga hiljem sai edasi liikatud „hea lootuse“ peale. Lahkuda ei tahtnud keegi. Minus troost oli see, et üsna pea jälle üksteist kohtame noortena ja rõõmjas tulewiku jällenägemise lootuses tegime lõpu sellele meeldiwale mälestusrikkale mattale.

L. Peterfon.

Kuumi puudusel lühendatud. Toimetus.

Wäljaandja: „S. P. Udio. R. Eesti Liit“. Tellimised tui ka rahasaadetised jaata Mary Saks'ale Merepuiestee 14-a, Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee 14-a, Tallinnas.

Üksik number 10 senti.